

1220

ר.ט.

מדינת ישראל
הכנסת.

דרישה קודם ל' חטי' ב/23

טישיבת ועדת החוקה, חוק המשפט
שהתקיימה ביום ב', כ"ח בטבת תשל"ז - 31.12.55 בשעה 10.30.

- השתתפו:
- ב. ביר - היו"ר
 - ט. מונט
 - ב. מזביח
 - ע. מיכילוב
 - ד. בר-רב-המ"י
 - ט. בגין
 - ש. הלל
 - ש. יובניצ'סון
 - ח. רובין
 - י. שופמן

- סוזנביט: ח. כהן - היועץ המשפטי
א. ידין - המשנה ליועץ המשפטי
ה' רוזנטאל - כורה המשפטים.

סדר-יום: 1. חוק לתיקון סדרי הדין המלילי (סיכומי טענות).

2. חוק המרכת סועדים.

3. חוק לתקן פקודת כמחך בפאלו (משלחת פניהם של עקיבין)

היו"ר ב. ביר: אנני פותח את הישיבה.

הועברו אלינו מהכנסת כמה הצעות חוקים קודמים, ואנני מציע שנטפל קודם בהם.

1. חוק לתיקון סדרי הדין המלילי (סיכומי טענות).

טענה 1.

ה' רוזנטאל: מה הדין אם דנים בערעור פלילי?

ד. בר-רב-המ"י: שם הסדר בקבע לפני זה מי המערער ומי המשיב.

א. ידין: אנני הבנתי כי הכוונה רק לדיון במרכמה ראשונה.

י. שופמן: הח מקבלים את העיקרון שהטלה האחרונה בריכה להיות לבגאם, אנני חושב שזה צריך להיות כך בכל המינסטנציות.

ה' רוזנטאל: ברוב המקרים הערעור הוא עבין של קספיה.

ב. ידיו:

הצעת חבר הכנסת רובין, כפי שהבנתי אותה, היתה להבטיח לנאשם בכל מקרה את הטלה האחרונה. פה שמוצע כמין הוא דבר אחר. כמין מינה מוגטחת דוקא לנאשם הטלה האחרונה. מוסדר כמין סדר הטענות. ובקבע כי קודם ידבר הקסגור ואח"כ הסניגור.

ג. כהן:

כל התיקון המוצע ביסודה של הצעת חוק זו, אינו חל בערעור. בערעור הכלל הוא שהמערער מתחיל והמשיב גומר. את בית-המשפט רוצה לאתר זאת להבהיר בקודה את המשיב ברורה לו, לאחר ששטע את המדעים, הוא יכול לעשות זאת. את הסדר הזה אין צריכים לשנות לא בענין פלילי ולא בענין אזרחי. זהו ההליך הטבעי וההגיוני ביותר. בערעור שמגיש היועץ המשפטי, אינה צריכה להיות לנאשם הטלה האחרונה, את בית-המשפט רוצה לשמוע הטברה בוטפת מהיועץ המשפטי, אחרי ששטע את תשובת הנאשם לערעור. פה אין נאשם ונאשם. פה יש רק דער ומשיב.

ד. יונג'מן:

בדטה לי שבחוק הקונטיננטלי, מפילו בדרגה הגבוהה ביותר היתה הטלה האחרונה לנאשם. היתה טבין את היועץ המשפטי לו היה טביע להוציא מזה את בית-המשפט העליון. ובני טביע שהתיקון שמבואר טכניסטים בענין זה יחול גם על בית-משפט לערעורים.

ה. פריד:

אני מוכן לפשרה: גם הערעור הוא על טידת העונש, ובית-המשפט העליון זה בית-משפט לערעורים בדרש להטיל עונש או להגדיל עונש שהוטל במינסטונציה קודמת, כי אז דין משיב יהיה כדין נאשם לענין זה. מה שאין כן כאשר השאלה הנתעוררת היא שאלה משפטית טהורה, כפי שזה בדרך כלל בבית-המשפט העליון.

הוחלט:

לקבל את הצעת היועץ המשפטי להוסיף את הפיסקה הבאה: "בדרש בית-המשפט לערעורים להטיל עונש או להגדיל עונש על מערער או משיב בפניו, דין מערער או משיב כאמור לענין חוק זה, כדין נאשם במשפט פלילי".

טענה 2.

הוחלט: לקבל את הטעיף ללא שינוי.

ג. יונג'מן:

האם היועץ המשפטי יטכנים כי ההחלטה שנתקבלה בטעיף הראשון תחול לא רק על ערעורים אלא גם במשפט של דרויזיה?

ה. פריד: כן.

הוחלט:

לקבל את ההצעה שהחלטה שנתקבלה בטעיף הראשון לגבי בית-משפט לערעורים, תחול גם על משפט דרויזיה.

2. חוק המדינה העליון.

טענה 1.

א. ידיו: בטקום. "שיקבע" מני מציע "שיקבע בהכרזה".
מחרת מין זה ברור במיזה מופן תיקבע התקופה
על-ידי מי תיקבע ובמיזו צורה.

הוחלט: לקבל את הצעת א. ידיו לכתוב בטקום "שיקבע" -
"שיקבע בהכרזה".

טענה 2.

א. ידיו: נדמה לי שצריך להוסיף פה את המלים "לגבי מי
שהיה בשירות פעיל", כלומר, לכתוב: "להחריף
לגבי מי שהיה בשירות פעיל, טועדים שנקבעו".

חיו"ר ב. ניר: לא ברור מה שייך לשירות פעיל. הניסוח הזה
פגום מבחינת האסמטיקה המשפטית.

ה. כהן: מני מסכים לכך שזה פגום מבחינת האסמטיקה
המשפטית. אבל אז מני מציע לחוק את הטענה
ולהסתפק בזה שכתוב בענין זה חוק ב-המשפט, כי הגענו בחוק
בתי-המשפט לשלב שאנחנו בטוחים כי הוא יוכח בזמן קצר ביותר לקריאה
שניה ושלישית.

ט. בגין: אנחנו יכולים לבסח חוק מסגרותי אשר למינו יהיה
שר המשפטים מוטטך להחריף טועדים בקשר עם שירות
צבאי. ואנחנו יכולים גם לקבוע בחוק מפורט מה יקרה בענינים טטוייטים
במקרה של המצאותו של אזרח בשירות פעיל. חושבני כי מוטב למטר פה
במפורט כי יינתנו לו 15 ימים נוספים. אשר לבחינת האסמט לשר
המשפטים בענין זה, מין זה שייך לכאן.

א. ידיו: אם מוחקים את טענה 2, מתעוררת טענה 3 האמלה
אם להשאיר את המלים "שלא בבית-משפט" או להחיל
את טענה 3 על כל הפעולות, מין שהיו בבית-משפט ובין שלא היו בבית-
משפט.

הוחלט: לקבל את ההצעה לחוק את טענה 2.

טענה 3.

ד. בר-רב-המי: מה טרובר על המיש עצמו. ומה אם עורך-דינו
במצב בשירות פעיל?

ה. כהן: זאת יכול יר המשפטים להסדיר בתקנות, במתחם לחוק
בתי-המשפט.

ו. הלל: כתוב "ביום המחרון של אותו טועד". האם לא
צריך להפטר גם פה מיזה טרוב-זמן? ומה מישאו
השתחרר ביום שלפני המחרון - מה יהיה הדין?

א. ידיו:

חבר הכנסת איכילוב טוען כי בטעות כתוב פה
15 יום. צריך להיות שלושים יום.

היו"ר נ. ניר:

להערתו של ח"כ הלל, אולי בכתוב פה "שלושה
הימים האחרונים"?

ש. יוניצ'סון:

האם אין צורך להוסיף את הטלה "ויורשו"
אנו מוכרחים להתחשב בכך שלעתים קרובות

מדובר על נופלים.

ח. כהן:

אין צורך. זה ברור טאליו. כל דבר שיכול
לעשות החייל, יכול לעשות בא-כווחו או יורשו.

ב. אזוביה:

לדעתי, אין זה ברור על איזה שירות מדובר.
ואנחנו מטיילים כאן על שר הבטחון תפקיד שלו
אנחנו היינו צריכים לקיימו, לא היינו יודעים איך לעשות זאת.
אינני יודע איך אפשר יהיה להגדיר פעולה של חייל בצה"ל כשירות
פעיל, בניגוד לפעולה של חבריו הנמצאים במקום אחר.

ח. כהן:

זה קל מאוד. שר הבטחון יכול, למשל, להכריז
לתקופה מסוימת על שירות בגדוד פלוגי כשירות
פעיל.

ב. אזוביה:

אין זה מתקבל על דעתי כי דבר כזה יוכרז.

ט. בגין:

צריך למצוא סלה אחרת ל"שירות פעיל". אולי
"שירות גיוסי" או משהו דומה. משום ששירות
פעיל זוהי סלה ברדפת לשירות בצבא הקבע ושירות סדיר.

ה' רוזנבטאל:

אולי במקום זאת נאמר כי שר הבטחון נותן
תעודה לאדם שהיה בשירות הזה?

ח. כהן:

אני מציע לכתוב: "הכרזה לפי חוק זה אינה
טעונה פירטום ברשות". אפשר יהיה להודיע
על כך לסנהל בתי-המשפט, והוא יודיע על כך לשופטים.

אינני רואה את הקוסי בשימוש בטלים "שירות
פעיל", כי יש להן טובן סיוח בחוק זה. אבל אפשר למצוא לזה שם
אחר, "שירות חירום" או משהו דומה.

ש. הלל:

מאחר שההכרזה יכולה להיות חלקית,
יצטרך חייל הטוען כי היא חלה עליו, להוכיח
זאת. וטוב אנחנו חוזרים כאן לצורך בתעודה.

ח. כהן:

טובן שהחייל צריך להוכיח כי החוק הזה חל
עליו. הוא מטייל צריך לקבל לכך רשות מפקדו,
או שהוא יכול להישבע על כך בבית-המשפט. את זאת הצבא יטדיר,
אין זה שייך להוראות בחוק.

ח. רוזנין:

האם החוק חל על שירות פעיל רגיל, של שלושים
יום?

אם ההכרזה לא תהיה פורמלית, אין לכך כל טעם.
גם הצד השני צריך לדעת על כך, כי עליו לדעת כיצד לכלול את פעשיו.

31.12.56

חוק הארכת טועדים

ח. רובין: אצלי מתעוררת שאלה אם טי ששירת שבעה ימים במיבצע טיבי דינו צריך להיות יותר טוב מאשר טי ששירת שלושים יום בטקום טרוחק.

אני חושב שצריך להוסיף כגן כי הוראות ולה באות להוסיף ולא לגרוע מכל הוראות אחרות בענין זה.

ט. בגין: אני מציע למחוק את הטיפא של הסעיף, "ואם עשה כן, לא תישמע טענה שהפעולה לא נעשתה בטועדה".

י. ירין: אני מציע לכתוב בטקום "עושה הפעולה" וטי שצריך היה לעשותה.

אחרי הטלים "בשירות פעיל" טופיעות הטלים "טל זה"ל". זה עושה רושם כי מפילו אם שר הבטחון טכריז בסעיף 1 על שירותים אחרים כשירות פעיל, סעיף 3 צריך לחול רק על זה"ל. אני מציע למחוק את הטלים "של זה"ל".

אם טוחקים את הטיפא של הסעיף, אני חושב שצריך להוסיף לאחר הטלים "לאחר שחרורו מן השירות המסור" את הטלים: או לאמר פירטום ההכרזה לפי סעיף 1 ברשותות, הכל לפי המפורט יותר". ואם טחליטים שאין צורך לפרט את ההכרזה ברשותות, צריך לכתוב בטקום זאת "לאחר סתן ההכרזה". כי אחרת יכול להיות שיעברו שלושים יום מן היום שמישהו השתחרר, וההכרזה עדין לא ניתנה.

ש. יוניז טו: אני חושב שצריך להשאיר את הטיפא של הסעיף. אחרת יכול מישהו לבוא בטענות. אם טשאירים את הטיפא, ברור כי לצד השני אינן יכולות להיות טענות בענין.

ש. הלל: הזמן שעליו מדובר יכול להיות די ארוך, אבל חייל טטוים יכול להשתחרר כעבור חודש. בטשך כל החצי שנה אינה ניתנת הכרזה כזאת, רק טשום שהתקופה עדין לא נגמרה.

היו"ר נ. ניר: שר הבטחון יודע את החוק. הוא יכריז מתי שיש צורך להכריז.

א. ירין: אם כתוב "או תוך שלושים-יום סטתן ההכרזה", זה עונה על השאלה.

י. שופטן: אנחנו טתעלטים מדבר אחד. ישנן פעולות שעל-ידי העיכוב אין טאחרים בהן שום דבר. אולם לגבי ענין אזרחי, יכולת להינתן בינתיים הוראות לביצוע פסק הדין. ואז זה יכול להיות טאוחף. טלבד הבטחת אפשרות הערעור, לטרות שהטועד עבר, עלינו להבטיח את האפשרות להפסיק את הביצוע עד לערעור. ולכן הכרזת שר הבטחון חייבת לבוא עם התחלת הטועד ולא עם סיומו.

ד. בר-רב-האי: טלוע יש הכלה לקשור זאת בהכרזה של שר הבטחון? נדמה לי שהיא אינה הכרחית. טספיק אם בית-המשפט נוכח כי באותם הימים היה האדם בטצב שלא היה חופשי לטעול. אנחנו עושים זאת גם היום. לא רגיתי טקרה שבית-המשפט לא יתחשב בכך. ברוב הטקרים גם הצבא טתחשב בכך ונותן לאדם חופשה. אבל אם אינו עושה זאת, בית-המשפט טתחשב בכך. אני גם אינני יודע על טקרה שבו לא נענו לבקשה לדחות את הטועד להגנת כתב ההגנה. לא טקובל גם טאחד השני יתנגד לכך, בענינים אזרחיים. ונדמה לי שאם שר להשאיר את הדבר להוכחה על-ידי הצד הטעובין. העיקר הוא לתת לט-המשפט טטכות כזאת.

31.12.56

חוק המרכבת מועדים

ח. כהן :
 חבר הכנסת בר-רב-האי צורך בכך שעוד לא קרה שחילל
 החסיץ מועד מסויים וסגל סכך מפני שהוא היה בשירות
 צבאי ולא יכול היה להשתחרר למועד. זה לא קרה מצל שום רשות מהרשויות
 הטבצעות והשיפוטיות במדינה. מתחשבים בכך, ועושים זאת לפי הוראה.
 הכוונה כאן איננה לתקן פעולות. לא שטעתי בהסברה של חבר הכנסת איכילוב
 או של מישהו אחר שהחוק הזה בא לתקן עוול. הוא בא בתור מטעמי
 פרונונטיבי, על-מנת שאי-אפשר יהיה לגרום עוול להבא. אולי אין צורך
 בן אבל הוא בא לשטם זהירות-יתר.

טענתו של חבר הכנסת איכילוב היתה שטיבצע סיני
 בכל זאת שונה מן הדברים שהיו לפני כן. הגיוס בא על הנשים באופן
 פתאומי, מבלי שידעו מתי ישתחררו. יש צורך להגדיר באיזה אופן את
 הסקרים הסיוחיים האלה, ואינני יודע דרך יותר טובה לכך מאשר להשאיר
 את הדבר להכרזה על-ידי שר הבטחון. מכיון שזה נתקבל על דעת הוועדה
 בדיון המוקדם, ועל העת הכנסת בקריאה הראשונה, אינני רואה טעם לסטות
 מן הגישה היסודית הזאת.

לאור הויכוח שהיה פה, אני מציע לכתוב את ההגדרה
 בסעיף 1 ולהחליפה בהוראה טובסטנטיבית. אני מציע את הנוסח הבא לסעיף 1:

"(א) שר הבטחון רשאי להכריז על שירות כעל שירות
 חירום לענין חוק זה, לתקופה שיקבע בהכרזה;

(ב) הכרזה לפי סעיף זה יכולה לביות כללית או
 לשירות מסוים או לשירות ביחידה מסויימת או לשירות במקום מסוים;

(ג) הכרזה לפי סעיף זה אינה טעונה פירסום ברשומות,
 וסותר להוכיחה בתעודה של מי שנתפנה לכך על-ידי שר הבטחון."

י. שופמן :
 הנוסח בדרך כלל מתקבל על דעתי. השאלה היא איך
 אפשר להכריז לספרע על תקופה מסויימת? אולי כדאי
 שתהיינה שתי הכרזות: אחת על התחלת המועד, ושניה - על סיומו.
 הדבר הזה חשוב בעיקר כאשר המדובר על תקופה מסויימת.

ט. מנין :
 בהצעת היועץ המשפטי נאמר כי את הכרזת שר הבטחון
 אפשר יהיה להוכיח על-ידי תעודה. זה אינו נראה לי.
 לא את ההכרזה צריך להוכיח, אלא את תחולתה של ההכרזה על מי שנוגע
 בדבר.

ח. כהן :
 החייל צריך להוכיח את העובדה שהוא שירות בשירות
 הזה באופן אינדיבידואלי. השאלה היא איך אפשר
 להוכיח את קיומה של ההכרזה, אם היא לא מתפרטת ברשומות. את העובדה
 שהוא שירות מסוים, זאת יכול החייל להוכיח על-ידי הישור של
 ספקדו. יש לנו לכך הוראה בחוק הכללי.

ט. אונג :
 אם לא מתפרטת ההכרזה על כך, הציבור לא ידע על
 כך ויכולים להיגרם לו נזקים. האם אי-אפשר לסצוא
 דרך לסנוע זאת?

י. שופמן :
 מהנוסח צריך להיות ברור כי שר הבטחון יכול
 לפרט זאת ברשומות. הוא לא יעשה זאת כאשר ניטוקים
 בטחוניים יטב עו טטבו לעשות זאת.

ט. אונג :
 אנחנו יודעים כי הצבא נוטה להפריז בסודיות. מוטב
 לקבוע כי דברים שאפשר לפרטם - צריך לפרטם.

ד. יוניז' 10:

במצב כזה, אין אפשרות לדבר על שני צדדים. אי-אפשר להטריץ את פירטום ההכרזה. יש דבריה שאי-אפשר לפרטטם. צריך לדעת כי עניני בטחון הסדינה עלולים להביא בזק חטרי.

ה. כהן:

אני מציע למחוק את התאריך סעיף-קטן (ג) ולעשות מזה סעיף-קטן נפרד: "בהכרזה לפי סעיף זה ייקבע והיא תעמוד בתקפה עד למועד שיקבע שר הבטחון באותה הכרזה או בהכרזה נוספת."

הוחלט: 1) לקבל לגבי סעיף 1 את הצעת הנוסח של היועץ המשפטי, האומרת:

- "(א) שר הבטחון רשאי להכריז על שירות כעל שירות חירום לענין חוק זה.
- (ב) בהכרזה לפי סעיף זה ייקבע מועד תחילתה. והיא תעמוד בתקפה עד למועד שיקבע שר הבטחון באותה הכרזה או בהכרזה נוספת.
- (ג) מכרזה לפי סעיף זה יכולה להיות כללי או לשירות סטויים או לשירות ביחידה סטוייטת או לשירות בטקום סטויים.
- (ד) מכרזה לפי סעיף זה אינה מעונה פירטום ברשות, וסותר להוכיחה בתעודה של טי שנתמנה לכך על-ידי שר הבטחון."

(2) לקבל את הצעה למחוק בסעיף 3 את המלים "אלא בבית-המשפט".

(3) לקבל את הצעת א. ידין לכתוב במקום "עושה הפעולה" - "מי שצריך היה לעשותה".

(4) לקבל את הצעה לכתוב במקום "היום האחרון" - "שלושה הימים האחרונים".

(5) לקבל את הצעה למחוק את המלים "של זה ל".

(6) לקבל את הצעה לכתוב במקום "15 יום" - "שלושים יום".

(7) לקבל את הצעת א. ידין להוסיף אחרי המלים "אחרון ששירות כמפור" את המלים "או לאחר סתן ההכרזה לפי סעיף 1, הכל לפי המפור יותר".

(8) לדחות את הצעת ס. בגין למחוק את הסיפא של הסעיף האומרת: "ואם עשה כן, לא תישמע טענה שהפעולה לא נעשתה במועדה".

ט. בגין:

אם כך אני מציע תיקון לסיפא: במקום "ואם עשה כן" - "ואם עשתה אותה תוך שלושים יום, כמפור".

הוחלט:

לקבל את הצעת ס. בגין לכתוב במקום "ואם עשה כן" - "ואם עשתה אותה תוך שלושים יום, כמפור".

י. ידין:

אולי באותה תעודה שצריכה להינתן לפי סעיף 1 (ג), אפשר יהיה להוכיח גם כי האיש היה בשירות שעליו מדובר, וטתי הוא שוחרר ספנו.

ח. כהן: אינני מסכים לכך. אני מכיר את הדברים בבית-המשפט. גם היום טוענים זאת על-ידי תעודה של המפקד. אין דבר קל מזה.

טעיה 4.

היו"ר נ. ניר: גם בטעיה זה צריך לטחוק את המלים "ל צה"ל".

ש. יוניצ'סון: האם זה כולל פטרות מבנקים?

ח. כהן: שטר זה חנוה.

ש. יוניצ'סון: מה בנוגע לבחינות באוניברסיטה? אני מביא טוב את הדוגמה של פרופ' טאוניברסיטה אשר מתנגד לטיבצע סיני, ובגלל זאת צריך בחור להפסיד שנת לימודים.

ד. בר-רב-האי: אינני רואה תרופה לענין של האוניברסיטה. אבל השאלה היא מה בנוגע לסיכרו?

ח. כהן: זוהי הצעה. אבל אפשר להוסיף בספורט את הטלה "סיכרו".

י. שופמן: אני חושב שהטלה "הצעה" מכסה את כל המקרים, פרט לפקרה שהענין בוצע, אם זה למשל סיכרו, שהוא כבר ניתן למשהו.

ש. יוניצ'סון: אני מציע להוסיף את הטלה "בחינה".

ה' רוזנטאל: אפשר לכתוב "פעולה - לרבות בחינה בבית-ספר סוכר".

י. שופמן: היו"ר, בהביאו את החוק לכנסת, יכול להזכיר את בעיית הבחינות ולהגיד כי הדבר לא הוכנס לחוק מכיון שאין זה מתאים, אבל מבחני חושבים שזה צריך לחול גם על הבחינות.

הוחלט: 1. לקבל את ההצעה לטחוק את המלים "ל צה"ל".

2. לקבל את ההצעה לכתוב במקום "15 יום" - "30 יום", בהתאם למה שנתקבל בטעיה הקודמת.

3. לקבל את ההצעה להוסיף את המלים "או לאחר סתן ההכרזה, הכל לפי המאוחר יותר", בהתאם למה שנתקבל בטעיה הקודמת.

4. לקבל את ההצעה להוסיף את הטלה "סיכרו".

5. לקבל את ההצעה שהיו"ר, בהביאו את החוק לכנסת, יזכיר את בעיית הבחינות באוניברסיטה.

6. לקבל את ההצעה להוסיף לחוק טעיה האומר כי הוראות חוק זה באות להוסיף על כל חקיקה אחרת ולא לגרוע ממנה.

31.12.56

חוק המרכת סודעלים.

מאחר שהחוק מתקבל עכשיו, עלול להתעורר ספק ביחס למיבצע סיני.

א. ידיו:

מאחר לכתוב "תחולת חוק זה סיום 24 לאוקטובר ש"ז.

ח. כהן:

לקבל את הצעת היועץ המזכירי להוסיף הוראה המוסרת כי תחולת החוק תהיה מה-24.10.56 ש"ז.

הוחלט:

ברשותכם אני רוצה לעגור עתה לסעיף שעדין אינו בסדר-היום של הוועדה: חוק לתיקון פקודת החוק הפלילי (הסחת פניהם של מקרקעים).

היו"ר ז. ביר:

3. חוק לתיקון פקודת החוק הפלילי (הסחת פניהם של מקרקעים).

סי סיום בעיריות, מכיר את הריפות הבעיה. ואני חושב שהצעת החוק היא יותר מדי מצומצמת. אני רוצה להציע כמה תיקונים:

ע. מיכילוב:

אני מציע כי אם זה נאמר על-ידי רשות מקומית, אי-מאחר לעשות זאת גם בהסכמת בעל-הבית. מאחר למיעור פני העיר, אני חושב שאין מקום לשטור על זכותו של בעל-הבית.

עדין אין לנו חוק המגביל את הזמן למלחמת בחירות. אני מציע להכניס הוראה המוסרת כי אם הזמן הזה יוגבל, סי סיעה זאת לפני הסודע שבקבע, יועמד לדין. אני מחשיב מאוד את ההוראה הזאת.

בכל מופן, החוק בצורתו זו אונה על הבעיה רק

במופן חלקי.

אני בעד מיטורים שהקהל יכול לעמוד בהם, ובגד מיטורים שהקהל אינו יכול לעמוד בהם. אני מבין את ההוראה הזאת אם היא באה למנוע הסחת הקירות על-ידי זיכור בצבעים החודרים לאבן, שאי-מאחר להסירה. אבל הדבקת סודעות עוסדת בדיס-פרופורציה לכל הענין הזה. לגבי הדבקת סודעות ישנם חוקי עזר של העיריות ומאחר להסתמס בהם. אני מציע, אם כן, למחוק את הסלים "וכל סי הדביק עליהם שלא כדין כל כתב או שלט". אין זו הסחת מקרקעים. מאחר להוריר זאת בעזרת הים. זוהי הגזמה.

י. שופטן:

אני חושב שאריך להוסיף גם את פי ששלח את המנסים לעשות זאת. (ד. בר-רב-המי: איך תוכיח זאת?) לפעמים יותר קל להוכיח זאת מאחר להוכיח סי הדביק או כתב את הסודעה. חושבני שלכל הענין אין ערך אם אי-מאחר לענוש את המאחרמים לכך.

ס. אונג:

לא ברור לי מה פירוט "כתב או שלט", האם זה כולל

הכל?

"שלט" - זה במסת סיותר.

ח. כהן:

לדעתי צריך להוסיף כהן "ציר" וכדומה.

ס. אונג:

אולי צריך להבדיל במינו צורה בין סני סוגי הסחת הקירות, ולקבוע לסוג הראשון עונש יותר מאחר לגבי הדבקת סודעות.

31.12.56

חוק לתיקון פקודת החוק הפלילי
(השחתת פניהם של טקרקעים)

ד. חנוכה:

אבל הכרחי להכניס לכאן גם את הטוב הזני, כי רוב הדברים הנעשים בטח
זה הם מהטוב הזני.

האם "זולתו" זה כולל דרך ציבורית, כביש? ומה
דינו של עץ?
ט. יוניצ'סון:

העובש טוב גם לדעתים הייתי מציע במקום שנה - שלוש
חדשים ו-500 ל"י קנס.

לפי הלך-רוחו של חבר הכנסת סופטמן, אפשר היה
להשאיר את כל הבעיה לפתרון על-ידי חוקי העזר
של העיריות. וכוונת החוק היא שלא להשאיר את הדבר לעיריות.

העובש אינו מפחיד. העובשים נאלצו הם טכניטמאליים.
צריך לטפח על הנופשים בענין זה. הם ודאי יתנו עובש יותר חסור להשחתת
הטקרקעים טפס מאשר להדבקות מודעות מאפסר להורידן.

גם אני חושב שיש להקטין את טכניטמאלי העובש, אבל
אינני עומד על כך.

השאלה היא גם סדרת החוק הזה היא שטירה על יפיה
של העיר או איטור גריסת בזק לבעל-רכוש. אם הסטרה
היא שטירה על יפיה של העיר, צריך לאטור על אדה להדביק מודעה גם על
ביתו הוא. אינני נוטה לכך. לדעתי, השאלה היא של גריסת בזק.

אם אנחנו קובעים שזה ערוך פלילי, לדעתי, אם טיטהו
יוצא חייב בדין הוא צריך להיות חייב גם בתשלום בעד הנזק.

אינני חושב שיש להוציא מחוק זה את הדבקות המודעות
ולשאיר זאת לעיריות. טובן שעל הדבקה צריך להטיל עובש קל יותר.

מה בנוגע לסודעות הנמצאות על אם הדרך?
ט. יוניצ'סון:

אין זה שייך לכאן.
ח. כהן:

התעוררה כאן שאלה של סדרת החוק הזה. הרעיון נולד
בימי טלחסת הבחירות האחרונה. ומאז ועד היום אנחנו מטלביט באיזה אופן
להביא הצעת חוק שתתקן את הטעויות. הטעויות באמת לא היה גריסת בזק לרכוש
ולא רק כיעור הנוף וליכלוך אלא פגם אסטטי בטלחסת הבחירות.

אינני בטוח וגם הטכסלה לא היתה בטוחה. אם אמנם טעמו
את הפתרון בהצעת החוק הזאת. ההצעה שהיתה מונחת בפני הטכסלה היתה מרוכה
מאוד, והטכסלה קיצרה אותה. אנחנו בכנסנו הוראה שכללה גם את פי טסלח
להדביק וכד". חוק שזה היתה הוראה המפורטת כי אם כתוב "ק" ואם אפשר
להוכיח לבית-המשפט ש"ק" זהו ספל של ספלגה בישראל, כי אז מזכיר הטפלגה
והטפלגה אחרים לכך. הטכסלה אטרה, ובצדק: זה יפתח פתח לפרו בווקציה.

ואז נשאר רק הדבר האחד שפופיע בחוק זה. ואני יכול
לאמר כי הוא אינו מחדש כלום. הוראה כזאת נמצאת בחוקי העזר ברוב הרשויות
המקומיות. כל מה שאנחנו מחדשים הוא העובש החסור, כדי שבתי-המשפט יראו
טמין זו סתם עבירה על חוק עזר אלא עבירה אשר הכנסת נתנה דעתה עליה.
אם מציעים להקטין את העובש, עושים טן החוק חוכא ומיסלולא, כי לפי חוקי
העזר אפשר להטיל, דומני, שזה חדשי מאשר, ועל כל פניה - שלוש חדשים.
כל טעמו של החוק הזה הוא בהחטרת העובש. אם ספחיתים את העובש, אני טכניט
עם חבר הכנסת סופטמן כי אפשר להשאיר את הדבר לחוקי עזר.

31.12.56

חוק לתיקון פקודת החוק הפלילי (השחתת פניהם של סקרקים).

ח. כהן: חבר הכנסת איכילוב טעיד על התלבטיות שיש לרשויות המקומיות בעניין זה. התשובה שהכנסת יכולה לפצוא לבעיה אינה יכולה להיות יותר טובה מזו שיכולות לפצוא לה הרשויות המקומיות.

חבר הכנסת יוניצ'מן עורר שאלות הטעסיות ונתנו שניה רבות: ליכלוכם של עצים וכבישים. אטנט זוהי גריטת נזק לרכוש, אבל אין מבחנו יכולים לתפוס את התנאים העושים זאת. אם תופסים טיטו וטביים אותו בפני שופט שלום, הוא מקבל 5 ל"י. ועל-ידי כך לא עשינו ולא כלום.

אשר לבעיית הסודעות, לפי פקודת הסודעות הקיימת עוד הזמנו של הדברט סטוטל, מי שטטיק סודעה או טקיס סודעה במקום שאין רשות מקומית ואין חוק האנטרים הדבקת סודעות בלי רשון, חלות עליו הוראות הקודה. עשינו כבר כמה טיבצעים בעניין זה. הבחנו בית-חרושת סטויס לבית-השפט, והוא קיבל קנט של 15 ל"י. הוא חטב סזוהי הוצאה זולה לפירטוט סודעות, והוא מטייך בכך. אינני יודע תרופה לדבריים האלה. עובדה היא שהשופטים אינם מתייחסים לדבריים האלה ברצינות. הדבר היחיד שאולי יעשה עליהם רושם הוא שהחוק נתן על כך את דעתו וקבע לכך עונש רציני.

ע. איכילוב: אני מצטער שהפסדלה קיצרה את החוק. השאלה היא אם בדיון על החוק הזה נוכל לשכוח שאנחנו בניגוי סטלגות וקטורים בביצוע החוק הזה.

אני מעריך מאוד את ההגנה על בעלי הרכוש, אבל אני סוותר על ההגנה עליהם בעניין זה, ואני בעד החטרה. אם כרזה לא אושרה על-ידי הרשות המקומית, אין רשות לבעל-הבית להתיר הדבקתה על ביתו.

האטת היא שהבעיה איננה של תפיסת האנשים. הטסטרה חושבת שזהו סנהג הסדינה. היא אינה רואה בכך הפרת סדר. קל מאוד לתפוס את הטבצעים אם רוצים בכך.

הייתי במשך 17 יו"ר הועדה לשיפור העיר בפתח-תקוה. עטדתי בפני הקסיים האלה. כל אחד מאתנו, כשהוא טנקר בארצות סתוקנות בעולם, רואה שאין שם מה שקיים אצלנו. אם טיטו כונה ב-5% יותר, הו פכים עולטות. הרי זה טכער את פני העיר פחות טן הדבריים האלה! זוהי בעיה רצינית מאוד. ואני מציע להחטיר, וללכת יותר רחוק מהצעת הטטטלה.

ש. יוניצ'מן: להצעה שהרשויות יקבעו מה נותר ומה אטור להדביק, מה נעשה אם בעיריה טטוייטת לא ירשו כרזה הטתנגדת לעיריה השלטת, ובו בזמן יאפשרו הדבקת כרזות אחרות?

ע. איכילוב: אינני חושב שהעיריות יאטרו באותו טקום הדבקת סודעה זאת, ויתירו - אחת. לכל העיריות ישנם חוקי עזר הקובעים איפיה סותר ואיפיה אטור להדביק סודעות.

אין מבחנו חייבים להיכנס לפרטים בחוק. מבחנו יכולים לקבוע כי מי שעובר על הוראות חוקי העזר בקטר עו הענין הזה, דינו כך וכך. כלומר, בחוק של הכנסת מבחנו יכולים לקבוע רק את הגדלת העונש. אז החוק יהיה יותר קצר.

ה' רוזנטל: אם רוצים רק להחטיר בעונש, סקוטה של החרמה בטעיף 6 לפקודת הסודעות. עם נקבע עונש של 20 ל"י, שהיום יידרושו 300 ל"י.

31.12.56

חוק לתיקון פקודת החוק הפלילי
(השחתת פניהם של מקרקעים).

ח. כהן: עם התקבל הצעת חבר הכנסת איכילוב, הנוסח יהיה כזה:
"טעף 6 לפקודת הסודעות יתוקן כך: בטקום 20 ל"י
ייאמר: "מספר שנה אחת או קנס 2000 ל"י".

ב. אזוביה: שם יש גם דברים אחרים, שלגביהם אין כוונה להחמיר
בדין.

הנחלט: 1) לדחות את הצעת ע. איכילוב האוסרת כי העונש
יוטל גם על בעל הרכוש, אם הוא סכער את רכוש
כלי רשות מהרשות המקומית.

הסתייגות לע. איכילוב.

(2) לדחות את הצעת ע. איכילוב האוסרת להוסיף אחר
הטלים "מי שהדביק שלא כדין" את הטלים "כלי
רשיון של הרשות המקומית".

הסתייגות לע. איכילוב.

(3) לדחות את הצעת י. שופטן למחוק את הטלים:
"וכל מי שהטביק עליהם שלא כדין".

הסתייגות לי. שופטן, ח. רובין.

ש. יוניצ'סון: אני מציע הצעה אבנורמלית, אם לא תתקבל בכנסת הצעת
ח"כ שופטן: לחלק את הטעף לשניים ולהבדיל בין העונשים
המוטלים על שני סוגי עבירות אלה.

הנחלט: 1. לדחות את ההצעה האבנורמלית של ש. יוניצ'סון
במקרה שלא תתקבל הצעת י. שופטן, להבדיל בין
שני סוגי העבירות בקביעת העונש.

הסתייגות אבנורמלית לש. יוניצ'סון.

2. לדחות את הצעת ש. יוניצ'סון להקטין את העונש.

הסתייגות לש. יוניצ'סון: להטיל עונש של 3
חדשים מאסר או 500 ל"י.

ה' רוזנטאל: צריך למחוק את הטלים "או שני העונשים כאחד". יש
לנו הוראה כללית בענין זה.

הנחלט: לקבל את ההצעה למחוק את הטלים "או שני
העונשים כאחד".

ה' רוזנטאל: אני רוצה להפנות את תשומת לבכם לכך שבפקודת הסודעות
יש הוראה האוסרת כי היא אינה חלה על סודעות של הצבא,
הרשויות הסודיות של בית-המשפט ועוד.

הישיבה נועלה בשעה 13.00.